

Iskilo Jugoslovanske kmetijske zveze. — Cena 25 Din za celo leto. — Za inozemstvo 60 Din. — Posredniška štoviška 1 Din. — V inostranstvu vsaka šrobna vrstica ali nje prostor 10 Din. Izhaja vsako sredo ob 6 jutraj. — Spisi in dopisi naj se pošiljajo Uredništvu „Domoljuba“, narodna, reklamacije in inserati pa Upravištvu „Domoljuba“ v Ljubljani, Kopitarjeva ulica štey. 6.

Največja podlost v zgodovini slovenskega tiska.

Petkovo žerjavovsko »Jutro« se je v svojem nebrzdanem sovraštvu in skrajni brezvestnosti spozabilo tako daleč, da je priobčilo grdobijo, ki je v celi Sloveniji, kjerkoli se je stvar doznala, dvignila vihar ogorčenja. Celo žerjavovci so zmajevali z glavo ter izjavaljali, da jih je v dno duše sram radi izliva take dušne propalosti.

Kaj se je zgodilo?

»Jutro« je prineslo večjo sliko, ki predstavlja našega voditelja dr. Korošca v cerkveni obleki s stolo, v roki drži policijski pendrek, ki je krvav, prav tako je polna krvavih madežev njegova obleka, izpod nog mu tečejo srage krvi. Pod odrom pa je glava trpečega Izveličarja. Pod sliko je napis: »Sin božji je trpel za druge in krvavel pod trnjevo krono. To je bilo v Judeji. V Jugoslaviji pa drugi trpe zaradi namestnika božjega, ki krvavi od policijskega pendreka.«

Kaj je storil dr. Korošec?

Žalostni dogodki v narodni skupščini so znani. Crnogorski poslanec Puniša Račić, bivši komitaš v bojih zoper Turke, je radi neprestanega zmerjanja in grdega psovanja od strani žerjavovske in radičevske opozicije potegnil revolver. Zahteval je, da sramotilci takoj prekličejo grde žaljivke, ki so mu jih metali v obraz, ne da bi jih mogel tirati pred sodnika. Sramotilci tega niso hoteli storiti in Račić je zagrešil strašni zločin, ki je pretresel vso državo. Staro sovraštvo, ki ga med Srbi in Hrvati neti predvsem centralistična vidovdanska ustava in ga je skozi mnogo tednov trajajoče najpodlejšje zmerjanje in psovanje od strani samostojno-demokratske in radičevske opozicije razpalilo do vrhunca, do strašnega dvojnega umora, je grozilo, da se v tem trenutku izprevrže v krvavo medsebojno meščansko vojsko.

Slovenci pri tem žalostnem krvavem obračunavanju v narodni skupščini nimamo nobenega opravka, razen da smo poklicani med obema sosedoma posredovati.

Dr. Korošec je to nalogo od prvega hipa tako sijajno vršil, da so ga inozemski listi stavili kot vzor modrega, preudarnega in obenem skrajno obzirnega državnika.

Danes vsa država od najvišjega do najnižjega ve in priznava, da je notranji minister dr. Korošec s svojo neprimerljivo hladnokrvnostjo in dalekosežno modrostjo preprečil strašno medsebojno krvavo vojsko, ki je v prvih trenutkih grozila vzplamtefi med obema narodoma. Ko bi ne bilo dr. Korošca, ki je v odločilnem trenutku trdno vztrajal na svojem službenem mestu ter kot notranji minister vzdržal red in mir, bi danes žalovali ne po dveh žrtvah, temveč po stoterih. To še zlasti, ker sta žerjavovski in radičevski tisk neprestano vlivala olja na ogenj ter itak do vrhunca razgrete strasti še podpihovala.

Ob najnevarnejšem trenutku je naša država našla svojega velikega moža. Danes se po celi državi in s ponosom rečemo: po celi Evropi z velikim spoštovanjem izreka ime dr. Korošca. Slovenci pa smemo biti ponosni, da je ta dr. Korošec voditelj in glasnik malega slovenskega naroda.

Kdo so sramotilci?

In vendar se prav v Sloveniji — in hvala Bogu samo v Sloveniji — najdejo propali ljudje, ki jim je dr. Korošec prav zato na potu, ker je mož miru, reda in poštenosti, ker ne pusti prelivati bratske krvi in tudi ne trpi zločinskega izzivanja na vojsko, kot smo to doživeli pred par tedni.

Ne vemo, kdo je slikal grdo podobo v »Jutru«. Pa ne gre za to; gre za to, kdo je v ozadju te najgrše in najnižkotnejše gonje proti možu, ki je za velikim Šlomškom poleg nesmrtnega Kreka eden največjih sinov slovenske matere.

V ozadju te gonje so tisti ljudje, kateri so nas leta 1921. prodali vidovdanskemu centralizmu, ki so pošiljali pred leti na Slovence oborožene zločinske bande, da so streljale nedolžne delavce, tisti ljudje, ki so zapravili potom Slavenske banke 100 milijonov slovenskega denarja, ki so do blaznosti preganjali učiteljstvo in uradništvo samo zato, ker je bilo krščansko, ljudje, ki ne morejo skriti svojega občudovanja nad novodobnim Neronom, mehikanskim Kalesom, ki je pomoril na stotine ljudi samo zato, ker so hoteli Bogu dajati, kar je božjega. To so ljudje, ki po svojem časopisju ob vsaki priliki sramote in smešijo katoliško vero in obrede. To so ljudje, o katerih največji slovenski pisatelj pokojni Cankar, ki ni bil klerikalec, ni mogel najti primerne besede, da bi dovolj opisal propalost teh par ljudi, ki dajejo pobudo in pogon za odvratno sramotenje najodličnejšega slovenskih sinov.

Kaj pa sedaj?

Jasno je, da si slovensko ljudstvo samo sebi v glavo pljuje, ako bi pustilo nekaznovano in brez zadoščenja tako grditi in psovati svojega voditelja. Slovensko ljudstvo ne more pustiti, da bi se strahotno psovovanje in sramotenje, ki ga je morala narodna skupščina prenašati skozi cele dolge tedne, preneslo sedaj med široke ljudske sloje. Grde žerjavovske podivjanosti je bilo dosti in preveč v skupščini, saj je pripeljala do dvojnega umora — pošteno slovensko ljudstvo ogorčeno odklanja tak nizkoten način boja. Ljudstvo, ki trpi v svoji sredi tako propalost, mora samo moralno propasti. Če se postavimo v bran za čast svojega voditelja proti dušni gnilobi, ki jo razširjajo nasprotniki, branimo sami sebe, da ne poginemo v istem smradu.

Ne oznanjamo sovraštva, to baš najostreje obsojamo pri nasprotnikih in je vprav to sovraštvo rodilo najžalostnejše posledice.

Toda sveta jeza mora obiti vsakega Slovenca, ki ima le še malo čuta poštenosti in dostojnosti v sebi, ko vidi, kako žerjavovsko »Jutro« sme z najpodlejšim sredstvom in s satanskimi lažmi zločinsko blatiti in sramotiti največjega in najsposobnejšega voditelja slovenskega naroda.

Sram je dalje vsakega poštenega Slovenca, ko vidi, kako tudi »Domovina« in »Kmetški list« prinašata naravnost satanske izbruhe podivjanega sovraštva. Še tako grda in nizkotna laž, še tako podla beseda jima je dobrodošla, da širita svoje peklensko sovraštvo zlasti proti krščanskim voditeljem slovenskega ljudstva.

Konec je, mera je polna!

Vsak naš bravec, vsaka naša bravka ve, kaj mu (ji) je storiti. Nihče ne sme ostati ravnodušen, vsakdo mora doprinesiti svoje, da se ubranimo strašne kuge, ki jo zanaša slovenski svobodomiselni tisk v slovensko ljudstvo. Vsakdo mora pomagati, da grozno klevetanje »Jutra« ne ostane nekaznovano. Pojdite od hiše do hiše ter pripovedujte o strašni sramoti, ki jo je žerjavovsko »Jutro« naredilo slovenskemu ljudstvu.

Sklep ljubljanskega oblastnega odbora.

Ljubljanski oblastni odbor nam je poslal naslednje:

Ljubljanski dnevnik »Jutro« je v številki 156. z dne 6. julija 1928 prinesel ostudno sliko, s katero nečuvno žali in sramoti voditelja in zakonitega predstavnika slovenskega naroda — gospoda dr. Antona Korošca.

Da izrazi Ljubljanski oblastni odbor svojo ogorčeno in najodločnejšo obsodbo nad to brezmejno in slovenski narod v dušo bolečo žalitvijo, je sklenil v svoji 73. seji dne 9. julija 1928 soglasno:

1. da se »Jutro« z današnjim dnem odstrani iz vseh oblastnih uradov in zavodov, ki so v oblastni upravi;
2. da ne bo od danes naprej oblastni odbor, noben oblastni urad in noben zavod v oblastni upravi priobčeval v »Jutru« svojih objav in razglasov;
3. oblastni odbor odklanja nadaljnje sprejemanje »Jutra«, četudi je naročnina že poravnana.

Vse to velja dotlej, dokler ne dobi gospod dr. Anton Korošec za žalitev primerne zadoščenja.

Somišljenikom!

Zločin, ki ga je izvršilo »Jutro« z nesramnim in hudobnim napadom na načelnika naše stranke, ne sme ostati nekaznovan. Divjega obrekovanja naših poslancev v »Kmetskem listu« in »Domovini« mora biti konec. Ne dovolimo, da bi nekaj izrodkov sramotilo ves naš slovenski narod pred svetom! Ne oznanjamo krvavega boja, kot so to oznanjali in izvrševali centralistični nasilniki v dobi Pribičevičeve moči, ampak tih boj zavednega slovenskega ljudstva, ki mora v interesu svojega obstanka vreči iz svoje srede izdajalce. Somišljeniki! Oglejte si natanko vsakega naročnika »Jutra« in drugih gori označenih listov. Glejte in premislite, da nikjer ne redite gada na svojih prsih. Z jekleno odločnostjo v ta tihi, a vztrajni boj, da občutijo vsi, ki sramote naš slovenski narod in njegovega voditelja ter vsi, ki to brezvestno gonjo podpirajo, posledice svoje hudobije v polni meri na vseh plateh. To veljaj vsem našim somišljenikom od stolnega mesta do zadnje vasi!

V Belgradu.

Ko so se po žalostnih dogodkih v Belgradu duhovi nekoliko pomirili, je smatrala Vukičevičeva vlada za potrebno, da pozove zastopnike hrvatskega naroda k sodelovanju v vladi. Ni bila k temu siljena, kajti vlada ni na umoru ničesar zakrivila in tudi Pašič-Pribičevičeva vlada svoj čas, ko se je zgodil atentat na samega kralja, ni podala demisije. Vukičevičeva vlada pa je osvedočila napram Hrvatom dokaz dobre volje, je soglasno sklenila ostavko in jo tudi podala 4. julija.

Najprej je poveril kralj preizkušene mu srbskemu državniku in voditelju radikalne stranke Aci Stanojeviču nalogo, da doseže sporazum z g. Radičem. Toda gosp. Radič, ki mu je Pribičevič vedno za petami, je Stanojeviča — proti vsem parlamentarnim običajem — gladko odklonil, češ, da se ne želi razgovarjati z nobenim zastopnikom današnje skupščinske večine. Vzlic žaljivi zavrtnji, je dobil gosp. Radič še isti dan, to je 5. julija mandat za sestavo koncentracijske vlade, ki ga pa je tudi zavrnil. Gosp. Radič je zahteval, da se izroči volilna vlada opoziciji, ki naj razpiše in vodi »svobodne« volitve, kar se je splošno smatralo, da radičevci sporazuma, po katerem bi lahko dosegli vse svoje upravičene zahteve — nočejo.

Ker so se izjavili radikali, Davidovičevi demokrati, spahovci, kakor tudi SLS, torej dve tretjini zastopnikov narodne skupščine za parlamentarno delo — saj smo še nedavno volili in ljudstvo tako željno pričakuje uspešnega zakonodajnega dela ne pa volivnih bojev, — je kralj sklical 7. julija na posvetovanje vse načelnike raznih strank. O čem so govorili, ni znano, vemo le to, da je g. Pribičevič v imenu kmetske demokracije pač pod silo razmer še tisti večer podal izjavo, da njegova in Radičeva stranka nista proti državi in državnemu edinstvu. V zadnjem času so namreč govorili, pisali in grozili, da hočejo svojo hrvatsko državo, kateri naj se kot večni suženj prikladi tudi Slovenija.

V nedeljo 8. julija je zapustil g. Radič bolnico v Belgradu in odšel v Zagreb, kjer so ga seveda slovesno sprejeli. Drugače se ta kakor tudi naslednji dan, 9. julija ni pripetilo nič pomembnega v razvoju vladne krize.

V drugič pripravljena avtonomija.

Znano je, da so slovenski žerjavovci in pucljevci leta 1921. glasovali za centralistično vidovdansko ustavo ter tako baš oni s svojimi glasovi pripomogli, da so prečanski kraji v dobi desetih let morali pretrpeti toliko krivic. Ko bi se takoj v začetku država uredila tako, kakor je predlagala Slovenska ljudska stranka, bi Slovenija prihranila na stotine milijonov, gospodarstvo bi se že davno uravnovesilo in danes bi ne prišlo do žalostnega razmerja, ki vlada med Srbi in Hrvati.

Toda žerjavovci, ki so v Sloveniji v veliki manjšini, so hoteli iz Belgrada vladati nad Slovenijo, zato so bili za centralizem. Pucljeva stranka pa je bila od žerjavovcev z denarjem podkupljena, da je glasovala za centralizem. To je bilo pozneje pred sodnijo dokazano.

Žerjavovci so bili tako zagrizeni centralisti, da so SLS proglasili za protidržavno stranko, ker je dosledno ostala pri programu avtonomije.

Dr. Korošec je tedaj začel boj za avtonomijo. Ker nas je Slovencev premalo, se je zvezal z radičevci, ki so takrat zahtevali še veliko več kot Slov. ljudska stranka. Toda Radič je sramotno zapustil svoj program, radičevci so postali sami najhujši centralisti ter pustili dr. Korošca samega v boju za avtonomijo in to baš v trenutku, ko se je zdelo, da se čas avtonomije v resnici bliža.

Dr. Korošec je sedaj videl, da z 21 možmi v boju z 290 pač ne more ničesar doseči. Zato je ubral drugo pot: avtonomijo doseči polagoma v lepem prijateljstvu s srbskimi strankami, ki so pri tej stvari odločilne.

S svojo veliko politično sposobnostjo obenem z izrednim razumevanjem za državne potrebe je v Srbih polagoma znal utreti mnenje, da je čim večja samostojnost posameznih pokrajin nujno potrebna. Zlasti slovenski dve oblasti sta dobili že potom zakonov toliko samostojnosti (dasi

še mnogo, mnogo manjka), da so hrvatski časopisi protestirali, češ da se Sloveniji preveč dovoljuje.

Zadnji žalostni dogodki v narodni skupščini pa so potrebo po osamosvojitvi posameznih pokrajin uprav v bengalično lučjo obsvetili. Še nikdar niso bili Srbi tako mehki za sporazum in pripravljeni na najdalekosežnejše ugodnosti Hrvatom in Slovincem, kot so se sedaj. Dokaz temu je, da so ponudili sestavo vlade Radiču, ki bi kot predsednik vlade mogel pripraviti predloge za spremembo ustave ter tako vprašanje največje avtonomije postaviti kot prvo točko na dnevni red. Srbi so pripravljeni na vse, samo da se ta neploden prepir konča.

A kaj se je zgodilo? Čudo, ki ga niti Hrvati ne morejo razumeti. Pribičevič, vođa žerjavovske stranke, je pregovoril Radiča, da je ponudbo, naj sestavi vlado, odklonil. — Samostojni demokrati (žerjavovci), ki so v dnu duše še vedno zagrizeni centralisti ter nepoboljšljivi sovražniki samostojnosti Slovenije in Hrvatske, so se ustrašili, da ne bi centralizem nenadoma padel, ter so tako avtonomije drugič pokopali. Hrvatje pa so zopet zamudili velik trenutek v njihovi zgodovini.

Bridka je usoda Hrvatov. Kadar se jim ponudi v zgodovini odločilen trenutek, najdejo med seboj majhne in kratkovidne voditelje.

Žerjavovci so v svojem sovraštvu do vsega, kar je slovenskega in hrvatskega, drugič prodali avtonomijo slovenskega in hrvatskega naroda. Vse njihovo vpitje u srbski nadvladi, o krivicah, ki se gode prečanom, o krivični ustavi, ker so jo sami najbolj zahtevali, pa je hinavščina brez primere. In ta hinavščina se je sedaj, ko so drugič preprečili avtonomijo, do gola razkrila.

Kateri slovenski kmet naj se pusti od propale stranke tako grdo varati!

Z našo umetno

moštovo esenco „Mostin“

si lahko vsakdo z malimi stroški pripravi izvrstno, obatojno in zdravo domačo pijačo. Cena 1 steklenice se 150 litrov Din 20.—, po pošti Din 40.—. Dobi se samo v drogeriji A. Kane sinova, Ljubljana in drogeriji Wolfram nssi, M. Kane, Maribor. — Tudi letos kupujemo lipovo cvetje.

„Dečva“

Zene in dekleta! Poslužujte se naše narodne poletne nošle! Zahtevajte pri vseh trgovcih najde novo dečvino blago, ki se prodaja v prid Jugoslovske Matice in Dečjemu domu.

Tako lahkomišelnosti Slovenci nismo.

Slovenci smo delavni narod. Urojeno nam je, da ljubimo delo, a mrzimo vsakega, ki ne mara delati. A to pravilo ne velja samo za navadna vsakdanja dela, ampak tembolj velja to tudi za javno delo za narod in državo.

Priznajo nam vsi, da bi razmere v naši državi že davno bile lepo urejene, ako bi tudi druge stranke imele toliko veselja do dela, kakor ga ima naša Slovenska ljudska stranka. Posebno moram tu povedati odkrito besedo o Radičevcih-Hrvatih. Ze pri prvih volitvah l. 1920. so Radičevci pokazali da jim ni za nobeno delo. Ljudstvo jih je izvolilo, da bi delali za gospo-

Letos pa je lahkomišelnost Radičevcev in samostojnih demokratov dospela do vrhunca. Nobenega poštenega dela niso dopustili, rogovilili so neprestano, razbijali klopi, divjali, kakor bi bili obsedeni, psovali vse, kar ni bilo z njimi. S tem svojim lahkomišelnim delom so povzročili, da je zavrela kri Crnogorec Radiču in je potem prišlo do znanega žalostnega dogodka. Vsega je kriva lahkomišelnost Radiča in Pribičevića, ki sta mislila, da bosta s silo prišla na vlado.

Strašanska lahkomišelnost je bila za Hrvate tudi tedaj, ko so se zapisali znamenemu voditelju samostojnih demokratov in orjunašev Pribičeviću. Njemu, ki jih je prej preganjal kakor divje zverine, ki je dal Radiča zapreti, ki je sovražil Hrvate in katoličane do skrajnosti, so se vdinjali Radičevci s Pucljem vred. Iz tega divjega zakona se je rodilo samo zlo, samo sovraštvo se je gojilo na vse strani. In od tod sedaj te žalostne razmere, kakršnih še ni bilo. Nas Slovence, ki smo bili zvesti to-darski napredek, a ostali so doma. Radi tega so potem Pribičevići ljudje dali s centralistično ustavo tak slab fundament naši državi, da imamo danes toliko nezadovoljstva. Pribičević in Pašič sta delala, kar sta hotela. Krivi so tega pred vsem

Radičevci, ki so lahkomišelnost ostali doma.

Ko je bil Radič zadnja leta minister, ni stoyal niti enega koraka zaboljšanje žalostnega gospodarskega položaja našega kmeta in delavca. Bil je zadovoljen, da je sedel v ministrskem mehkem sedežu, da se je vozil z avtomobili. Niti ene stvari ni Radič na bolje uredil. Lahkomišelnost je bilo delo Radičevcev, ko so bili na vladi. varši Hrvatov ves čas od konca vojne, je Radič sramotno zapustil in nas izdal ter nam kot svojim zaveznikom niti »Z Bogom« ni rekel! Strašno lahkomišelnost je politika Radičeva, posebno v tem, ko je nas Slovence zapustil, a se je zvezal z največjim protivnikom Pribičevićem.

Te dni se je pozvalo Radiča, naj stopi skupno z nami v vlado in naj tudi z dejanji pokaže, kako si on misli preureditev državne uprave in gospodarstva. Ker pa Pribičevića nihče noče v vlado, radi tega se je dal Radič zapeljati po Pribičeviću in zopet odklanja vstop v vlado. To je zopet strašna lahkomišelnost, ki se bo še nad Hrvati bridko maščevala. Sedaj je bila prilika, da bi Hrvati lahko dosegli, kar v glavnem hočejo, ali Radičevci so tako zaslepljeni, da ne vidijo nič, ne slišijo nič, ampak samo drviijo čez drn in strm s strastnim Pribičevićem.

Tako lahkomišelnosti pa mi Slovenci nismo. Mi vemo, da nas, državo in vse narode v naši državi in Evropi sploh more rešiti propada, posebno gospodarskega, samo delo, mir in zopet mir. Sovraštvo in nemir, ki ga pridigujeta in širita Radič in Pribičević, nas zna samo pripeljati do nove krvave vojne in do hujšega gorja. Namesto krščanskega bratoljubja in miru pa trosijo Radičevci in samostojni demokrati zgago, sovraštvo in nemir. To je lahkomišelnost, ki jo mora obsojati vsak razsoden človek.

Slovenci, na to pot mi ne pojdemo.
Nar. posl. Fr. Žebot.

Italija.

s Razno. Ljudski šolj v Pluznah pri Bovcu so dali ime »Rosa Mussolini«, tako se namreč imenuje mati glavnega vodje fašistov. — V Rim je prišlo 500 vojnih pohablencev iz Poadižja (Tirolska). Zanimivo je, da je imel eden invalidov nagovor na Mussolinija tudi v nemškem jeziku. — V Idriji je bila 29. junija sv. birna. Cerkevni pevec in godci so priredili g. knez nadškofu lepo podoknico. — 50 m je strmo glavil v globočino na cesti Idrija—Vojsko 71 letni vpokojeni gozdni delavec Ivan Mohorič iz Čekovnika. Bil je takoj mrtev. — Na novi Kebetovi žagi v Vipavi se je smrtno ponesrečil delavec Franc Hrovatin, star 57 let. Pri žaganju mu je priletel v grlo koničast kos lesa. — Očetje, ki imajo več kot šest otrok, se bodo brezplačno vozili po goriškem tramvaju. — Na Slapu pri Vipavi je zgorel hlev in senik Franceta Jamska. — V Vipavi so zamazali »prijateljice Slovencev vse slovenske napise, ki so bili doslej poleg italijanskih. — V Bukovem so blagoslovili tri nove zvonove. — Na Gradišču pri Vipavi sta pogorela hlev in sirarna Ivana Petriča. — V Umbrijo je morala oditi učiteljica gdč. Baša na Premu, ki je že 20 let tu službovala. — Tvrdka Vignano iz Klavž je začela napeljavati v Grahovo elektriko. — Cesto proti Sv. Luciji in tudi proti Ledinam popravljajo. Le škoda, da domače delavce le malo upoštevajo.

Grčija.

s Venizelosova vlada. Venizelos je postavil novo vlado, ki ji napovedujejo monarhisti najodločnejši boj. Nova vlada bo najbrže skupščino razpustila in bodo torej imeli volivei Grčije priliko, da izrazijo o Venizelosu in njegovih namerah svoje mnenje.

Avstrija.

s Avstrijsko časopisje presoja umor v belgrajski skupščini mirno in nepristransko ter pripisuje vso odgovornost za zločin napadalcu Puniši Radiču.

s Razno. V Ribnici se je smrtno ponesrečil Tomaž Leitner pri kopianju in nalaganju peska. — V Beljaku prirejajo davkoplačevalci burne shode proti davkom, katere hoče vpeljati socijaldemokratska večina v občini. — V Tinjah je utonil v Dravi pri kopianju Štrajherjev sin na Lesinah. — V Celovcu so zborovali zastopniki avstrijskih mest pod predsedstvom dunajskega župana Seitzja. — Nedavno umrla 82 letna Magdalena Schaubach iz Drašč; je bila mati mariborskega velikega župana, župana Slovenske Bistrice in mati žene bivšega župana v Blačah.

Nemčija.

s Nova vlada. Socijalistu Müllerju se je posrečila sestava nove vlade, v kateri imajo socijalisti štiri važnejša ministrstva. So-

O dr. Korošcu.

Inozemski politični krogi so ob priliki žalostnih dogodkov v Belgradu z velikim spoštovanjem kazali na našega notranjega ministra, ki je ob tem usodnem trenutku pokazal tako veliko razumevanje položaja, da je preprečil najhujše, kar je grozilo: krvavo meščansko vojno. Zakaj duhovi so bili tako razburjeni, da se je bilo bati najhujšega.

Značilno je, da je dr. Korošec navadno baš ob takih trenutkih upravljal kako odgovorno mesto, ko je bilo treba najmirnejših živcev in silne modrosti.

Spominjamo na znani madjarsko-komunistični železničarski štrajk, ko je bil dr. Korošec železničarski minister. Štrajk je bil takrat naperjen naravnost in brez skrivanja proti obstoju države. Slovenski komunisti so pa takrat nasedli madjarskim komunistom v Vojvodini. Dr. Korošec je upor, ki je bil naperjen zoper obstoj države, zlomil. Res je v Ljubljani po krivdi ko-

munističnih hujskačev padlo nekaj nedolžnih žrtev, toda država je bila rešena.

Ko je italijanski pohlep po naši zemlji vedno bolj rasel in so Italijani vedno bolj nevarno rožljali s sabljo, tedaj je bil dr. Korošec, ki je veliko pripomogel, da se je čimprej sklenila prijateljska pogodba s Francijo in so Italijani postali krotkejši, ker so začutili za hrbtno močno Francijo.

Ko so pred tedni demonstranti po Belgradu in Ljubljani (bilo je največ žerjavovcev) demonstrirali proti Italiji ter izzivali, da hočejo vojno, tedaj je dr. Korošec odločno toda skrajno obzirno preprečil to nevarno izzivanje Italijanov na vojno. Že ob tej priliki so inozemski časopisi opozarjali na sijajne zmožnosti notranjega ministra dr. Korošca.

In če je dr. Korošec sedaj s svojo modrostjo in mirnostjo preprečil, da se usodni strelji, ki so padli v narodni skupščini, niso prenesli na ulico, potem se moramo zahvaliti božji Previdnosti, ki vodi kakor posameznike tako tudi države.

delujejo nemška ljudska stranka, bavarska ljudska stranka in demokratje. Tudi centrum ima v vladi svojega zastopnika, brez vsake obveznosti napram sedanji vladi, ki jo smatrajo le za začasno do jeseni. Državni kancler Müller je pred skupščino prečital izjavo nove vlade, ki jo je večina parlamenta odobrila. Izjava pa je bila taka, da bi ji lahko pritrtil vsak »buržujc.

Francija.

s Velika rudniška nesreča. V S. Etienne (Sent-etjen) na Francoskem se je zgodila nenavadno velika nesreča v soboto 30. junija. V revirju, nazvanem Combes (Komb), 2 kilometra od vasi Roche-la-Molière (Rošlamoljer), je bilo zjutraj ob 7. na delu 570 delavcev. V eni teh jam je takrat nastal ogenj. Če je v rudniku vse pri Rokah, se da tak ogenj pogasiti. Tudi v tem slučaju so delavci hiteli gasiti. Po žalostnem naključju pa se je to pot nedaleč od ognja v nekem rovu udrla velika plast kamenja. Pri tem so počile cevi, po katerih se pretaka stisnjeni zrak. Zrak služi za zračenje jam in vsrkavanje strupenih plinov, ki se v premogovnikih vedno sprosti delajo.

Kakor hitro je bilo zračenje pretrgano, brz se se rovi napolnili s plini, vrhu tega pa je vsled ognja nastajal in se širil dušič dim s strupenim ogljikovim dvokisom. Po celev rudniku se je oglasil alarm. Vse je začelo dreti k izhodu. Delavci so se nelagali v dvigala, ki so se z vso naglico dvigala in spuščala. Vseh ni bilo mogoče rešiti.

Smrt je imela veliko žetev. Ko so se v jamo podali reševalci, opremljeni z maskami proti plinom, zadevali so po hodnikih na mrtva trupla. Tam, kjer se je bilo posulo, je bila pot zaprta; kakih 40 delavcev je tam našlo smrt. Reševalci so izvlekli 51 mrtvih trupel iz rudnika; od teh je le 29 Francozov, ostali so bili tuji priseljeni delavci, največ Poljaki in Maročani. Veliko delavcev so privlekli na dan še živih, pa omamljenih od plinov; dali so jih v bolnišnico v nevarnem stanju.

Amerika.

s Volitve predsednika. V Združenih državah ameriških imajo letos volitve predsednika. 4. marca 1929 poteče predsedniku Coolidgeu njegova druga doba. Prvi torek v letošnjem novembru bodo že volitve novega. — Oči celega sveta so obrnjene letos proti Ameriki. Velika in važna mednarodna vprašanja so na tehtnici. Kako se bodo rešila, je odvisno vsaj deloma od izida teh volitev. Katoličani celega sveta pa še posebno pazno zasledujejo ta volivni boj. Letos je namreč prvič v zgodovini Združenih držav med kandidati guverner države New York, Alfred Emanuel Smith, ki je katoličan in sicer katoličan po prepričanju, mišljenju in življenju. — Za katoliško cerkev v Združenih državah je sicer vseeno, ali je predsednik katoličan ali nekatoličan. Kajti postave dajejo Cerkvi svojo mero svobode in tudi protestantovski predsedniki niso bili dozdaj sovražni ali nagašivi proti katolištvu. Vendar katoliški svet pazno motri sedanji volivni boj, hoteč vi-

deti, kakšno bo mnenje protestantovskih volivcev o kandidatu, ki je očiten katoličan.

s Razno. V Clevelandu je umrl Janez Kremžar, doma iz Št. Vida nad Ljubljano. — V Summitu je preminula Neža Pelko iz Gornjih Laknic pri Mokronogu. — V Detroitu so blagoslovili novo cerkev, posvečeno sv. Janezu Vianneju.

Drobne novice.

Na Dunaju so te dni vprizorili film, pri katerem vse osebe govorijo.

Konferenca narodnih manjšin iz vseh evropskih držav bo od 25. do 28. julija na Dunaju.

Vse kopalniške barake so pogorele v kopalšču na Lidu v Benetkah.

NOVICAR

d Pozor na obrekovalce in hujskače. Samostojni in žerjavovci so poslali svojim ljudem na deželi navodila, naj po vseh javnih prostorih in vlakih razširjajo najostudnejše laži, ki jih prinašajo »Jutro«, »Kmetijski list« in »Domovina« o žalostnih belgrajskih dogodkih. Liberalci bi radi izbrisali s sebe madež, da so z najgršim večtedenskim zmerjanjem in sramotenjem izzvali črnogorskega poslanca, da je postal vse obsodbe vredni morilec. Somišljenike opozarjamo, naj tem hujskačem najodločneje takoj stopijo na prste, od gostilničarjev oz. od sprevodnikov zahtevajo, da takoj napravijo red in vse natančno s pričami naznanijo tajništvu SLS v Ljubljani. Liberalne podivjanosti in brezvestnosti mora biti enkrat konec!

d Catež ob Savi. Pri občinskih volitvah, ki so se vršile dne 8. t. m., je sijajno zmagala SLS, ki je dobila 13 odbornikov, nasprotniki pa samo 4. To je za samostojne grozovit poraz, ker so se pred tremi leti ponašali, da so dobili 12 odbornikov, SLS pa samo 5. Sedaj so izgubili torej samostojni kar 8 odbornikov. Živeli zavedni volivci!

d Pri Javni borzi dela v Ljubljani je delo na razpolago: moškimi 2 pečarjem, 19 rudarjem, 1 str. ključavničarju, avtogen-varilecu, 1 kleparju, 1 kovaču, 5 kovinostrugarjem, 1 ključavničarju, 3 str. risarjem, 5 mizarjem, 2 koljarjem, 1 lesostrugarju, 1 žagarju, 3 strojnikom, 1 vulkanizerju, 2 kožarjema, 1 usnarju za kovčke in aktovke, 1 tapetniku, 3 čevljarjem, 1 dežnikarju, 1 slaščičarju, 12 tesarjem, 1 hlapecu, 10 stukaterjem, 1 vodoinstalatierju, 15 pleskarjem-črkoslikarjem, 3 kotlarjem, 19 vajencem; ženskam: 1 spulerci, 3 pletilkam nogavite, 2 kmečkim uklam, 2 služkinjam, 1 frizerki, 1 bolničarki, 2 prodajalkam slaščic.

V nedeljo 15. julija bo v Št. Rupertu celodnevna prireditev trebanjskega orlo krožja. Pridite vsi!

d Poljšakovi poizkusi zdravljenja raka. V torek, 3. julija, je pregledala zdravniška komisija pod predsedstvom ravnatelja uradov oblastne skupščine g. Gračnerja 26 najtežjih slučajev raka, kostne jetike in doslej neozdravljivih kožnih bolezni, ki jih bo začel zdraviti gospod Poljšak iz Celja v baraki mariborske splošne bolnice. Javilo in prišlo je v Maribor osebno nad 50 bolnikov in to celo iz Srbije, Banata in iz najbolj oddaljenih krajev naše države. Komisija je natančno ugotovila stanje bolezni in bo pregledala napredek zdravljenja po preteku 10 dni.

d Aljaževa kapela v Vratih bo posvečena 29. julija. Je še precej dolga, zato so milodarji dobrodošli.

d Obletnica otvoritve Ljubljanske borze. Ljubljanska borza z devizami je 30. junija zaključila prvo leto svojega obstoja. V prvi polovici leta svojega delovanja, to je v drugi polovici leta 1927, je imela borza prometa za 393 milijonov dinarjev. V

prvi polovici leta 1928 je znašal promet 453 milijonov dinarjev, skozi celo poslovno leto torej 846 milijonov dinarjev.

d Ljubljanski oblastni odbor razpisuje 14 mest oblastnih cestarjev in sicer 9 mest na Jezerski, 4 mesta na Ljubeljski ter 1 mesto na Idrijski in Hruševski cesti. Podrobnejši pogoji so razvidni v »Samoupravi« ter v razpisih pri županstvih tamonjega okoliša.

d Belgrad in druga naša mesta je obiskalo te dni odposlanstvo čeških častnikov pod vodstvom čehoslovaškega načelnika generalnega štaba generala Sirojja.

d Na Dolenjskem gospoduje suša. Po Dolenjskem je zavladovala silna vročina in huda suša. Poljski sadeži venejo, travniki pa so že močno rjavi radi suše. Večina studencev je že usahnilo, po kapnicah pa je zmanjkalo vode. Ljudje so primorani voziti vodo po uro daleč iz potokov in Krke. Kolikor je bilo pomladi preveč dežja, ga sedaj primanjkuje.

d Posledice žerjavovskega hujskanja. V vasi Martinci pri Osijeku je prišlo do krvavega spopada med kmeti in orožniki. Pijani in nahujskani kmetje so kričali: »Doli s krvavimi orožniki! Doli s krvavo vladok! Eden od kmetov je celo trikrat ustrelil z revolverjem proti orožnikom, vendar pa ni zadel. Orožniki so nato pozvali kmete, naj se mirno razidejo. Ker so se kmetje še upirali, so jih pričeli orožniki z bajoneti razganjati, pri čemer je bil en kmet zaboden v prsa. Nato se je razburila vsa vas in nastal je cel upor. Šele ko je prišla orožnikom ojačena pomoč iz Osijeka, se je vas pomirila in so bili krivci aretirani. Ranjeni kmet je umrl med vožnjo v osiješko bolnico. — Prave krivce, ki z lažnim pisarjenjem po časopisju hujskajo ljudstvo, naj bi zaprli, pa bi bil mir.

d Zlata poroka. Dne 14. junija sta na Jesenicah obhajala zlato poroko Tomaž in Terezija Puc v krogu družine svojih treh sinov, hčere, snah, zeta in vnuka.

d Vidov dan na Kosovem polju. Prejeli smo: Po celi državi se proslavlja spomin na Kosovsko bitko 1389. leta. Najbolj s živimi spomini se obhaja Vidov dan na kraju zgodovinske bitke samem. Nešteto avtov in vozov se je pripeljalo na kraj bitke na Gazimestan. Ob prisotnosti vel. župana, komandanta Kos. divizije g. J. Radosavljeviča, je bila molitev za rajne junake. Zastopniki štirih veroizpovedi so opravili molitve pravoslavni, katoliški, muslimanski in judovski. Cerkveni obredi so se izvršili med pokanjem topov in spremljevanjem godbe. Nato je v krepkih besedah komandant 31. pešpolka opisal zgodovinski dan. Na kraju bitke stoji lep spomenik z napisom: »Junakom za križ 1389—1924.«

d Pozdrav naših fantov iz francoske tujske legije v Afriki. Podpisani slovenski fantje iz francoske legije pošiljamo vsem čitateljem »Domoljub« iskrene pozdrave. Slučajno smo zbrani v Sidi Bel Abbes v Alžeriji. Viktor Krev, Mirna peč; Miroslav Zeni, Jesenice; Ernest Volovšek, Trbovlje;

Franc Iljaš, Maribor; Peter Brzunik, Velesovo pri Kranju; Franc Šimenc, Domžale; Jakob Spolenak, Trbovlje; Anton Kolar, Celje; Tomaž Završček iz ljubljanske okolice.

d Zavod Marijanišče v Ljubljani (Poljanska cesta 80) je dom za deško šolsko mladino, ki dobiva v njem pouk in krščansko vzgojo. V zavodu je petrazredna osnovna šola s pravico javnosti in zavod za dijakke. V osnovno šolo, v kateri poučujejo častne šolske sestre, se sprejemajo sirotni dečki in kolikor je prostora, tudi drugi v popolno oskrbo. Prostora je za 200 otrok. Vzgojnina se določuje posamično. V zavod se sprejemajo dijaki, ki obiskujejo v Ljubljani gimnazijo, učiteljišče ali meščansko šolo. Prostora je za 130 gojencev. Mesečina je 500 Din. Nadzorstvo imajo gg. prefekti-duhovniki pod vodstvom zavodnega ravnatelja. — Marijanišče nudi gojencem poleg šolske tudi vsestransko zasebno izobrazbo. V zavod se sprejema telesno zdrava in нравno nepokvarjena mladina. Prošnjo za sprejem (priložiti je treba krstni list in zadnje šolsko izpričevalo) je vložiti na vodstvo zavoda do 15. julija, ali pa se do tedaj osebno predstaviti. — Za vodstvo Marijanišča: Prelat Andrej Kalan.

d Tovariši iz vojnih let pomnite! V nedeljo, 12. avgusta, na naš glavni sestanek na Brezje! Dobro pomnite ta dan, držite strumno disciplino in pridite vsi, prav vsi! Polovična vožnja pod običajnimi pogoji. — Glavni odbor ZSV v Ljubljani.

d Tako je prav! Minister prosvete je odredil, da volita ljubljanski in mariborski oblastni odbor po dva člana v komisijo za nameščanje učiteljstva.

d O sežiganju mrličev prinaša zelo poučen članek nedeljski »Slovenec« št. 153, z dne 8. julija 1928. Citajte!

d Za obnovitev vinogradov v južnih krajih (Hercegovina, Dalmacija, Črna gora, Južna Srbija) je nakazanih 30 milijonov Din državnega kredita.

d 20 tisoč šoloobveznih otrok ne obiskuje šole v zagrebški oblasti.

d Veliki hrvatski zgodovinar Vjekoslav Klaič je umrl 1. julija v Zagrebu.

d Smrtna kosa. V pečah pri Moravčah smo pokopali v nedeljo 1. julija Marijo Razoršek, p. d. Petrovko iz Tlačnice.

d V Ljubljani je umrla ga. Agneza Klovar, soproga faktorja Jugoslovanske tiskarne.

d Smrtna nesreča. Te dni je padla pri Slov. Bistrici gdč. Gusti Lubej iz Maribora tako nesrečno s kolesa, da si je zlomila tilnik pri padcu in je kmalu zatem umrla v Slovenski Bistrici.

d Dve nesreči pri kopanju. V torek, 3. t. m. je zahtevala voda dve žrtvi v Hrastniku. Okoli štirih popoldne je kopala svojo 6 mesečno hčerko žena čevljarja Viranta. Ker je bila deklica močna, jo je mati za hip pustila sedeti v vodi in odšla v hišo. Ko se je vrnila, je bilo dete mrtvo. Uboga mati se je v joku zgrudila na tla. Prihitele so bližnje ženske in zaščitna sestra, da pomagajo, a bilo je prepozno. Nekako ob istem času se je kopal 16 letni steklarski delavec Hladnik v Savi ter utonil.

d V Sotli je utonil 14 letni Ivan Malus iz Brezovice na Bizeljskem. — Bodimo pri kopanju previdni!

Priporoča se PRVI SLOVENSKI ZAVOD

Vzajemna zavarovalnica

LJUBLJANA — DUNAJSKA CESTA 17,

ki je edini te vrste — Podružnice: v CELJU, Breg št. 33 — ZAGREB, Hacelnova ulica 12 — SARAJEVO, Korošičeva ulica 15 in v SPLITU, ulica XI. puka.

d Utonil je pri kopanju v Savi 17 letni Leopold Aškerc, sin rudarja.

d Žitno polje uničil požar. Iz mešanega vlaka, ki vozi iz Virovitice proti Bjelovarju, je v sredo popoldne padla na žitno polje Hermana Sekinga iskra in zanetila požar. Radi močnega vetra ni bilo mogoče omejiti ognja, tako da je požar uničil okoli 3000 kvadratnih metrov pšenice. Škoda je zelo velika.

d 20 vagonov sena pogorelo. V vasi Božjakovin blizu Zagreba je nastal v neki šupi sena na državnem posestvu velik požar. Klicani so bili med drugimi tudi gasilci iz Zagreba, ki pa so imeli z gašenjem zelo težko delo. Vnela se je šupa za šupo in je končno pogorelo okrog 20 vagonov suhega sena. Gasilci so se mogli vrniti šele ob 7 zjutraj v Zagreb. Požar so zanetili najbrže otroci, ki so v bližini skednjem kurišči ogenj. Škoda znaša približno 300.000 Din. Plamen je bil tako velik, da so ga videli celo v Zagrebu.

d Razne nesreče. Dne 26. junija je utonil pri kopanju v Karlovcu tukajšnji rojak, 27 letni samski trgovski pomočnik Jakob Delaž, pri čem in spoštovan. Uro kasneje je na istem mestu utonil eden njegovih prijateljev.

— V nedeljo, 1. julija, je vozil Loserjev težki avto veselo družbo svatov proti Brodu na Kulpi. Pod kapelico na Križu se mu je hotela na drugo stran ceste umakniti 75 letna Vavra, kočarica iz Novega sela. Po nesreči je padla pod voz. Kolesa so ji šla čez prsa in zlomila obe nogi nad stopali. Curek krvi ji je bruhnil iz ust. Obležala je na mestu mrtva. Došla orožniška patrolja jo je ukazala prenesti v mrtvašnico v Banjaloki. Na kraju nesreče je cesta ozka in močno zavita. Mnogi avtomobilisti vozijo prehitro in se je bati še nadaljnjih nesreč.

d Puška se je sprožila. V Podgradju blizu Splita so našli mrtvega 27 letnega Josipa Skaračiča, ki ga je smrt zadela po nesreči. Pred letom dni je skril v neki grm puško. Sedaj jo je hotel odnesti, toda pri tem je bil tako neroden, da se je puška sprožila in ga takoj usmrtila. Njegovo truplo so našli šele nekaj dni po nesreči.

d Kadar se razleti bomba. Neki pastirček iz vasi Trnovo pri Bitolju je našel, ko je pasel govedi, na paši pet letalskih bomb, ki so ostale tam najbrže še iz časa svetovne vojne. Prišel se je z bombami igrati in odvijati vžigalce. Pri treh bombah se mu je to res posrečilo, četrta pa je eksplodirala v pastirjevi roki in ga raztrgala na drobne kosce.

d Svedrovci na delu. V noči na 5. t. m. so neznanzi zlikovci vlomili v stanovanje Marije Jerajeve v Malem Gabru pri Stični in odnesli 260 Din denarja, več srebrnih novcev, mnogo zlatine in srebrnice, več obleke ter nekaj živeža. Jerajeva trpi okrog 7000 Din škode.

d Morilec Janeza Nagliča so pripeljali iz kranjskih sodnih zaporov v zapore ljubljanskega deželnega sodišča. Zdravniki bodo preizkrali Nagličevo duševno stanje.

d Sodnike je zaklenil. V poslopju subotiškega okrožnega sodišča se je te dni pripetilo nekaj nenavadnega. Ob 1 popoldne so opazili, da je v I. nadstropju zaklenjenih od zunaj 27 sob, v katerih so se nahajali sodniki, državni pravdnik in pa stranke ter da so ključki izginili. Nihče ni mogel ne ven ne noter. Gasilci so zaprtim osebam pomagali z lestvami zlesti skozi okno na prosto. Opoldne se je pojavil v neki subotiški banki neznan mož, ki je zahteval denarja. Napravil je vtis blazneža in je bil zato prijet. Pri njem so našli vseh 27 pogrešanih ključev. Bil je to neki Ivan Derovič, ki so ga šele pred dnevi odpustili iz subotiške umobolnice kot zdravega. Deroviča so izročili nazaj v umobolnico.

d Zobni atelje dentist F. Palovec, Kongresni trg 14, zopet redno ordinira.

d Pri glavobolu, omotici, šumenju v ušesih, slabem spanju, slabem razpoloženju in razdražljivosti posezite takoj po staropreizkušeni »Franz-Josef« - grenčici. Poročila višjih zdravnikov v bolnicah za želodčne in črevesne bolezni naglašajo, da je »Franc Josef«-voda posebno izborno učinkujoče naravno odvajalno sredstvo. Dobiva se v lekarnah, drogerijah in specerijskih trgovinah.

d Slabokrvnim se nudi sedaj naravna prilika za naglo ozdravljenje, ker so to najboljši meseci za okrepitev krvi z »Energinom«, železnatim kina-vinom. Za ozdravljenje in ojačenje krvi pri odraslih

81

Razno.

Upor v kaznilnici. V kaznilnici v Rovnu v Poljskem je prišlo nedavno do upora. 130 kazencev se je pobujilo. Posrečilo se jim je sneti vrata, naskočiti na pregnati čuvaje in razbiti večji del kaznilnice. Čuvaji se niso mogli braniti, ker so se vsi kaznenci, oboroženi z okvirji z oken, navahali nanje. Komaj vojaštvo je zadušilo upor. Pri tem je bilo seveda več ranjenih od puškinih strelcov.

Norec v dosmrtni ječi. V bavarski kaznilnici Iran se nahaja že od l. 1872, torej 56 let, kaznjenc, po imenu Johann Georg Oettinger. Obsojen je bil leta 1872. radi ropna na 14 let ječe. v 13 letu svoje kazni je pa Oettinger iz neznanih razlogov zadušil enega svojih tovarišev. Se predno so prišli pazniki, je Oettinger skočil iz drugega nadstropja na dvorišče, kjer je nezavesten obležal. Najbrže se mu je že tedaj omračil um. — Poslej ni več ozdravil. Kljub temu je prišel l. 1885. pred porotnike, ki so ga radi umora obsodili na smrt. Kasneje so ga pomilostili na dosmrtno ječo. — L. 1917 je bole-

Slavko Savinšek:

V goliških plazovih

Povest z gorenjskih planin

Tilnu je hudo, ker je prišlo do uboja Jokal je, Tilen, trdi, dolgi Tilen, Jokal, ker je bil svest si, da je storil velik greh! Toda kako naj si bil sicer pomagal, ko pa je imel samo dvoje na izbiro: ali mati ali financer. Mater je rešil s tem, da je ubil financarja. Seveda, malo manj bi bil lahko udaril! Toda, ko mu je Bog ustvaril tako silno roko in mu je Terpina dal pri odhodu tako težko gorjačo vanjo! Nihče drugi bi ne bil z eno roko udaril financarja v smrt. Tilen pa je presilen in bi gola pest zadostovala, da bi se bil rešil. Toda ni utegnil pomisliti na posledice. Samo umirajoča mati so mu bili v mislih, da je slepo udaril z vso močjo, ne da bi bil tehtal udarec in silo.

Kar je, je, zdaj ni pomoči. Toda ujeti se ne pusti, ker ve, da bi se mu silno slabo godilo. Je že drugih grehov toliko na njegovi vesti, da bi zadostovali za dolga leta ječe. Zdaj še uboj! O, v ječo pa Tilen ne mara, saj še v dolini na prostem dihati ne more, kako bi mogel med štirimi vlažnimi stenami? Zato pomaga samo beg, samo skrivanje. Sčasoma se bodo naveličali orožniki in financarji in spet bo lahko tovoril po mili svoji volji po goliškem.

Tako se je bil Tilen poslovil od Matevža in mu voščil srečo v novem življenju. Rad bi bil Matevž imel, da bi mu Tilen drugoval na poroki. In bilo je že domenjeno, da vsaj v svate pride, čeprav samo za kratek čas ponoči. Zdaj je šlo še to po vodi. Toda v mislih bom s teboj, je govoril Tilen Matevžu; in če pomore kaj molitev grešnikova, bom tudi očenaš

zmolil zate in za zlatolaso Cilko, da bi vama Bog dal srečo in zdrave otroke.

V tegobo se je razgorelo Matevževu srce, ko je mislil na Tilna, zvestega druga, ki mu je bil z nevarnostjo lastnega življenja rešil življenje. O ti zvesti tovariš, ki si tudi v eno zrasel z gmajnam in plazovi goliškimi, kdaj in kje najdeš ti mirni kotiček, kjer se bo spočilo neugnano hrepenenje tvojega srca? Mati tvoja Meta je šestintrideset let čakala tega miru in pokoja in sreče. Jeli tudi tebi namenjena tako dolga, tako kamnita pot? Strma in skalnata kakor goliški plazovi, temna in neprodorna, kakor goliške gmajne, spolzka in opotečna, kakor goliške senožeti? Z Bogom, zvesti drug, sreča s teboj in blagoslov Golice, kraljice gorenjskih planin, ki ti je druga mati!

Stemnilo se je popolnoma v tem Matevževem premišljevanju in prebridko mu zrastle v srcu, zato je vstal Matevž in stopil v stezo. Tu, na tej strani, na koroški, se lahko giblje precej prosto, saj ga poznajo stražniki, ker jim je bil zvest tovariš te kratke mesece ter ga ne preganjajo in ne love, čeprav vedo, da so mu za petami jugoslovanski tovariši. Ali vendar je treba iti preko meje varno in oprezno, da ga ne zalotijo Slovenci, ki vsled Ivanovega podpihovanja preže nanj ko mačka na miš. Da bi slutil Matevž, s kako strašno obdolžitvijo ga čakajo stražniki na slovenski strani, trikrat bi si bil premislil, predno bi bil nogo postavil čez mejo in zdrsnil v jugoslovansko stran!

Tako se bliža Matevž robu in tišči naravnost med grmovjem skozi. Pa posluhne in se prituhe. Nekaj je zašumelo na robu. Stražniki so. So nemški ali jugoslovanski? Zdaj čuje udiranje korakov v sneg. Tiho, nepremično čepi Matevž v snegu, skriva se za grm. Koraki se zopet oddaljijo. Matevž se vzpne

pa so nalahno šepetale košate lipe in dehteč vonj se je lil iz njih...

Popoldne. Sprva vroče, potem oblačno, lahni vetrič vmes, — kakor bi bil naročen. Če si pogledal proti tretji uri Dunajsko cesto — kakor en sam velik val so se pomikali tisoči proti obam vzhodom Stadionu. In se je ta val razvil po vseh bregovih tam notri, pa so zadonele mogočne fanfare — in že so prikorkale deklice v štirih močnih oddelkih, se razvrstile, uredile, potlej odtelovadile kar vzorno svoje štiri krasne vaje. Zdaj je valovilo v areni belo, pa spet modro, pa belo, pa spet in spet — in so dekleta stopile ven v breg, spet belo-modra reka.

Potlej še to in ono, kar ni, da bi vam podrobno razlagal. Le za naraščaj velja, da ga ni bilo mnogo, ker je bil samo iz Ljubljane, pa je bilo tisto pestro in lepo in živahno, kar je prišlo od njega. Sijajna točka! So rekli, da je ugajala mnogim najbolj. Kar je bilo, je bilo res nekaj novega, pristno zamišljeno, skrbno pripravljeno, vestno izvedeno.

No, končno člani sami! Nepozabna slika! Počasi, toda v silnem koraku se jemlje izza trojnih vhodnih vrat vrsta za vrsto... Na čelu prapori, potem vrsta za vrsto. In jih tako pride točno 1092. Kakor da je izgovoril en sam, se utrga pozdrav v zboru tisočerih: Bog živi! In potem spet slika, kakor sem bil že dejal: zdaj se spreminja vse belo, pa vse modro — nekaj silnega, toplega, iskreno čustvenega in močno navduševalnega je v teh preprostih, enotnih gibih!

Še silneje pa se dojmi pesem, ki se za konec fantom jemlje iz pra in jo pojo enoglasno vsi, kolikor jih v areni stoji:

Mi smo Orli, mlada četa...

Urno stopimo v korak...

In gredo. In gremo tudi mi. In vedo, kakor vemo mi: narod z nami, Bog z nami — pa kdo kajne, proti nam?

Ni ga. In če je tako, potem velja, potem naj deni še silneje, potem naj se glasi še močneje, da bo šlo širom domov in naših polj in logov in trat:

Driznite Orli, krila ponosno...

Driznite!

Jubilejni ljudski tabor v Žalcu

v Savinjski dolini dne 15. julija 1928.

V nedeljo dne 15. julija se zberejo v Žalcu okoli svojih starih borcev za slovensko in krščansko pravdo tisoči katoliških Slovencev in Slovenk. — Na predvečer naj zagorijo z vseh slovenskih gričev kresovi. Ti naj govorijo vsem, ki se spuščajo v neresen boj s slovenskim ljudstvom, da sta katoliška vera in slovenska narodna zavest v slovenskem ljudstvu tako živa in borbena, da je prazna misel onih, ki menijo, da bo slovensko ljudstvo kdajkoli pozabilo na svoje svetinje. — V nedeljo 15. julija se do 8 zjutraj zbirajo udeleženci tabora v Žalcu. S posebnimi znaki označeni številni reditelji bodo udeležencem odkazali potrebna mesta, na katerih bomo počakali na prihod ministra g. dr. Korošca, oblastnega predsednika g. dr. Leskovarja ter škofovega zastopnika g. dr. Mateka. Po pozdravu imenovanih se razvije skozi Žalec sprevid. Na taborišču bo mimohod mimo tribune dostojanstvenikov. — Takoj po prihodu se prične služba božja. Teharski kaplan g. Pavel Vesenjak bo v kratkem cerkvenem govoru govoril o 700 letnici mariborske škofije, na kar bo mil. g. stolni prošt dr. Matek daroval tiho sv. mašo. Združeni pevski zbori bodo med sv. mašo peli pod vodstvom povodje celjskega pevskega okrožja. Doselej se je javilo s skupnemu zboru okoli 200 pevcev in pevk, ki se bodo na dan

tabora že ob 7 zjutraj zbrali s skupni vaji na dvorišču gostilne Janič v Žalcu. — Po sv. maši se prične ljudsko zborovanje. Glavna govornika na zborovanju sta minister g. dr. Anton Korošec ter predsednik mariborske oblastne skupščine g. dr. Josip Leskovar. Ob koncu zborovanja bodo zborovalci sprejeli posebno taborsko poslanico in nato zborovanje zaključili z veličastno himno »Povsod Bogac. — Po končanem zborovanju pa vse do večera se bo nato vršila na taborišču ljudska zabava, pri kateri nastopi zopet močan skupni zbor in tudi posamezni manjši zbori. Poleg tega bosta igrali dve veliki godbi in več tamburaških zborov. Celotna prireditev se vrši ob vsakem vremenu.

Polovična vožnja je dovoljena pod običajnimi pogoji.

29. julija 1928.

Orlovski dan v Hotedršici združen s proslavo odsekove 20 letnice, blagoslovitve nove zastave in novega Orlovskega doma. Cela prireditev se vrši s sodelovanjem vrhniškega orlovskega okrožja. Dopoldan ob 9 sprejem gostov, ob pol 10 blagoslov doma in zastave, ob 10 sv. masa pred Domom, po sv. maši velik

Obmejni orlovski tabor.

Govorijo najboljši govorniki Igra godba Kat. prosv. društva Dol. Logatec. Popoldan ob pol 4 telovadni nastop. Po telovadbi ljudska veselica in bogat srečolov ter prosta zabava. Polovična vožnja po železnici. Avto-vožnja Logatec kolodvor—Hotedršice.

je zaklicalo: Matevž, kakor bi Cilkin glas odjeknil v noč. Toda kaj naj bi Cilka delala ob tej uri v goliških plazovih in še celo v oni strmini, ki ji je še moških malokateri kos? Bila je zmeta. Samo privid glasu, morda samo klic hrepenanja, ki mu je bil zavzvenel v srcu, kakor resnica.

Matevž se vzdrami iz mieli pri spominu na Cilko in stopi dalje naravnost proti gmajni pod Spodnjo kočo. Pot je precej nerodna in strma, pečine v snegu ovirajo korak, mnogokrat buti Matevž z nogo ob katero od njih, da kar klecne v kolenih in se opoteče naprej. Teda hrepenenje in ljubezen mu dajeta peroti in kmalu doseže gmajno in stopi med prva drevesa.

»Zdaj sem varen!« se mu porodi v glavi, in kar zmisliti se ne more, da je nocelj tolikim nevarnostim tako srečno odnesel pete in kolikor toliko celo kožo rešil. Bog bodi zahvaljen, da so ga toliko časa drževali stražniki na vrhu, sicer bi ga bil plaz zalotil ravno v koritu pod Jeklom in sedaj bi ležal tam v dnu globeli pod steptano in zmečkano sneženo gmoto in bi zadnjo sapo lovil, če bi jo še mogel.

Matevž se malo razgleda v smer, ki naj jo vzeme in stopi dalje po gmajni. Kraj mu je znan. Zato kljub temi v gmajni lahko precej speši korak in hitro zajema med drevjem navzdol ter kmalu doseže Jesenico, ki močna in narasla drvi čez skale in pečine.

Komaj si Matevž pribori prehod čez vodo. Brvi ni, skal v vodi ni mogoče videti, ker je predečoča, da bi se po njih zavihljal na drugo stran. Zato stopi Matevž kar v vodo in jo prebrede. Do kolen je ves moker in treba bo hiteti, da se ne prehladi. Dobro še, da je topla noč in da piha jug, sicer bi mu obleka na životu že zdavnaj zmrznila.

Matevž se ne drži Jesenice, ampak krone kar v

njeno levo reber, da čimprej doseže cesto. Ne stopi pa po poti, ko pride do nje, ampak teče v grmovju med drevjem dalje, ker mu vendar ne bi bilo preveč ljubo, ako bi nenadoma butil ob stražnike ali finančarje. Kmalu doseže prvo hišo, zavije čez cesto na drugo stran, zasledi tam gaz v bregu in kmalu po njej dospe za Lipovškov skedenj. Pri Lipovšku je vse mirno in tiho, vse še spi, še celo pes se ne oglasi. Vesel se zavihiti Matevž čez plot v skedenj, udari kar skozi živo mejo, stopi na kolovoz in steče po njem na Hribarjevino. Bile so zgodnje jutranje ure in še tema.

Pri Hribarjevih je luč in glasno govorjenje se sliši ven iz hiše. Sultan spozna Matevža, ki se žuri čez dvorišče na prednjo plat in stopi v vežo. Ravno v tem trenutku pride Janez iz hiše v vežo.

»Dobro jutro, Janez!« pozdravi Matevž veselo in proži hlapcu desnico. »Ali ste že pokonci? Kje pa je Cilka?«

»Cilka? Bog ve, kje je? Že celo noč jo iščemo povsod, pa je ne moremo dobiti,« mu odvrne hlapec z nemirnimi obrazom.

»Kaj praviš, Janez? Je ni doma?«

»Že od sinoči, pravim, jo iščemo. Prišel sem zelo pozno s Fužine, pa so mi mati povedali, da sta s Tončkom odšla najbrž tebi naproti. Zdaj ju pa ni nazaj.«

»Morda je pa pri sosedovih kje,« tolaži Matevž. Morda pri Jermanovi Mani, ali pa pri Jernejcu, pri Lizi ali Lovraču.

»Smo že vprašali povsodi.«

Mati stopijo iz hiše. »Križ božji, Matevž, kam bi bila neki šla, kaj deš?«

»Križ božji, Matevž, kaj ko bi bila šla tebi naproti?« plane nenadoma Janez in prebledi.

Stolp v Pisi. Kakor znano, je stolp v Pisi v Italiji nagnjen na eno stran. Komisije, ki so se bavile s to stvarjo, so bile mnenja, da ni nobene nevarnosti, da bi se stolp podrli. Ravnatelj zvezdarne v Florenci, Alfani, ki je pred kratkim položaj stolpa preiskal s posebnimi natančnimi aparati, je pa nasprotnega mnenja: on pravi, da je nagnjenost v začetku res malekosta, toda s časom se bo tako povečala, da se bo stolp zrušil, ako ne dobi opore.

Raketni voz. O kresu so na Nemškem vdrugič javno razkazovali, kako teče voz, ki ga poganjajo rakete. Prva vožnja je šla dobro. Za drugo vožnjo so dali štirikrat toliko rakete. Prasketalo in letelo je kakor ognjena pošast, a vsled hude naglice je skočilo s tira ter se prevrnilo v jarek. Voz je zgorel, rakete pa so veselo pršale na vse strani kakor za para. — S pomočjo raket se bodo torej modrijani še tako hitro na — luni.

Smrti vzorne katoliške matere. V Clevelandu v Ameriki je nedavno umrla 63-letna vdova Mrs. Anna Baumeister, rodom Nemka. Pokojnica zapuščila 12 še živčih otrok, izmed katerih so štiri sinovi duhovniki, dve hčeri sta pa redovnici.

6 Din za osebo. Pridite v obilnem številu, da zadostno proslavimo dan, ko se otvori in blagoslovi zadnja orlovska postojanka na jugoslovansko-italjski meji.

Franjo Žebot:

Kako sem se prvokrat vozil za aeroplanom.

Med Belgradom in Zagrebom vozi redno vsak dan poleg železnice tudi aeroplan za navadne potnike. Iz Zagreba vozi letalo jutraj okoli 6, iz Belgrada (Zemuna) ob 4 popoldne. Ko sem v torek, 4. julija bil po poslanskih opravkih v Belgradu, srečam tam g. Weleja, industrija iz Krčevine pri Mariboru. Vpraša me: »Ali se pelješ danes v Maribor? Poskusiva se peljati z aeroplanom.« Mislim sem si: »Korajža velja! Tovariša Bedjanič in Vrečko se že dolgo časa spravljata na zračno potovanje, zakaj pa bi ju jaz ne prehitel! Kupim si karto, katero so mi dali za polovično ceno in popoldne ob treh se peljem s parnikom iz Belgrada preko Save in Donave v Zemun, kjer je na velikem travniku pristanišče za zračne ladje (aerodrom).

V velikanski lopti je pripravljenih 10 velikih železних ptičev, ki vozijo na vse strani. Za nas so določili zrakoplov imenovan »Skoplje«. Zrakoplov je podoben veliki ribi, v njenem trebuhu je prostor za potnike. Zračna ladja je sprejela samo pet potnikov. Sedeži so tako urejeni kakor v avtomobilu. Prtljago shranijo v podoben oddelek. Sediš pa čisto udobno. Mislim sem, da nas bodo privežali, da v služaju, če bi se zračna ladja preokrenila, ne pademo na zemljo. Ali vsega tega ni nič. Prostor, katerem sediš, je popolnoma ograjen, a na vse strani imaš mala okna, da vidiš, kje se voziš.

Ko je začel motor delovati in ropotati, so nas spravili v kabino. Neka ženska, suha kot trta, je stala zraven letala in si je brisala oči. Vprašam, kaj ji je. Pilot (vodja letala) mi pravi: »Ta dama hodi vsak dan skozi cel teden k aeroplanu, ali kadar bi morala vstopiti, pa ji mine korajža.« Kdor nima dobrih živcev in nima korajže dovolj v svojih magacinih, naj raje ne hodi na to pot.

Točno ob štirih popoldne smo sfrčali kakor ptica v zračne višine. Polet je bil brez pretresljajev in brez nagibanja. Mirno, naravnost prijetno je bilo to plavanje proti nebu. Kazalec na urah, ki kaže višino, nam je povedal, da smo bili v petih minutah že 500 m visoko, čez par minut pa smo viseli nad 900 m v zraku. In tako smo plavali vedno do Zagreba od 900 do 1250 m nad zemljo. Sam sebi sem se čudil, ker se niti za trenutek nisem razburil. Ko sem gledal z zračnih višav na zemljo, mi srce ni nič drugače »kucalo«, kakor navadno. Zračna ladja je drvela z velikansko brzino 170 do 190 km na uro. To je dva- do trikrat hitrejša, kot drvi brzovlak med Pragerskim in Mariborom! Če pa vzameš brzino konjiškega, prleškega ali prekmurskega vlaka, potem je frčala naša zračna ladja desetkrat hitreje! Človeška pridnost in pamet skupno s Previdnostjo božjo res ustvarja čudeže!

Vožnja po zraku ob tako sijajno lepem vremenu, kakor smo ga imeli tokrat, je nekaj nepopisno lepega in božanstvenega! Kamor ti zre oko, povsod vidiš lepoto naše zemlje. Ako nikjer drugod, visoko v zraku se moraš nehoti spomniti Stvarnika, ki je oblagodarił zemljo z mnogimi krasotami. Človek, kako si majhen v primeri z vsem tem, kar samo tukaj vidiš! Brezverci, skrijte se! Pomislite, kdo je bil v stanu, da je vse to ustvaril!... Pod nami so se razprostirala nepregledna bogata žitna polja Srema in Vojvodine, pšenica je dala s svojo zlato-rumeno barvo poseben sijaj širni okolici. Sava se vije kot velika kača na meji med Sremom in Bosno, na drugi strani vidiš v daljavi Donavo, malo višje Dravo. Lep je pogled in razgled z visoke gore, ali niti od daleč se ne da primerjati razgledu, ki ga imaš z višine 1000 m v zraku! Pod nami so se vile ceste in železnice. Vlak je izgledal, kakor da bi dirjala miška po cesti.

A ni bilo vsem potnikom tako lep! Z nami se je vozil Hrvat, ki je kmalu, ko smo se dvignili, postal smrtno bleđ. Njegova natura je bila prešibka za zračne višine. Želodec se mu je spuntal. Prijela ga je takozvana zračna bolezen. Na zadnjem delu zračne ladje je prostor, ki je določen za take slabiče. Revez je ves čas bruhal, dočim smo vsi drugi bili zdravi kot ribe v vodi. Prijatelju Weletu pa se je zgodila mala nesreča. Pri okencu je podržal svoj lep nov slammik iz ladje. Silna brzina, ki je rezala zrak, pa mu je odtrgala gornji del klobuka, ki je sfrčal nazaj v smeri proti Belgradu. Žalostno je njegov lastnik gledal za njim v bojazni, da bo doma od svoje Karoline dobil primerno pokoro.

Kmalu po 6 smo že bili v bližini Zagreba. Daljava med Belgradom in Zagrebom znaša okoli 400 km, t. j. dvakrat tako daleč kakor je iz Maribora preko Ljubljane do italijanske meje pri Rakeku. Aeroplan je frčal v ravni črti Belgrad, Sremska Mitrovica, Brod ob Savi, Pakrac, Zagreb. Kakor je bil miren polet ob začetku vožnje, tako sijajno mirno in brez guganja se je letalo »Skoplje« v velikih kolobarjih spuščalo k tlom. Bilo je točno pet minut čez četrh na šest, ko smo pristali na zagrebškem zrakoplovnem pristanišču. Dasi smo bili potniki celo pot izredno korajžni, vendar smo se čutili prav varne. Če le, ko smo stali na trdih tleh matere zemlje. Vsi smo kakor na komando vzkliknili: »Hvala Bogu! Proti koncu vožnje se je tudi potniku Hrvat želodec poboljšal. Vodja zrakoplova, kateremu smo se zahvalili za brezhibno vodstvo zračne ladje, nam je pripo-

Cenj. občinstvu

Javljam, da sem z dnem 26. junija 1928 izstopil kot družabnik in solastnik tvrdke Zalca & Žilič, trgovina z železnino, Ljubljana, Dunajska cesta 11. — Izreklam tem potom vsem cenj. odjemalcem najiskrenejšo zahvalo za izkazano mi naklonjenost in prosim obenem, da mi ohranite še v nadalje zaupanje, ker v doglednem času otvorim popolnoma na novo trgovino s železnino in to na najprometnejšem kraju Dunajske ceste.

Z odličnim spoštovanjem

Josip Zalca, trgovec, Ljubljana.

sije na nočnem nebu in tako tvori celoto.

Slična celota se vidi pri 7 prednostih, katere ima

Schicht ovo
Terpentin-
Milo s svojim prednostmi

vedoval, da smo imeli ves čas močen veter in da je radi tega moral voziti zrakoplov izredno visoko. Kako hitro smo se vozili, se vidi samo iz tega: Brzovlak rabi iz Belgrada do Zagreba 10 do 12 ur, a mi smo dospeli v Zagreb v 140 minutah!

Družba, čije last so aeroplani, nas je z avtom zapeljala v Zagreb na Jelačićev trg. Z vlakom smo se kmalu odpeljali v Maribor. Dočim rabimo z brzovlakom iz Maribora do Belgrada 16 ur, sem bil v Mariboru iz Belgrada v 8 urah. Od skrbne žene sem seveda bil v obilni meri pokaran za svojo drznost, da sem brez njene dovoljenja bil v zraku. Hotela je, da ji obljubim, da tega nikdar več ne storim, ali jaz sem si na tistem mislil: Če bo le količkaj prilika, pa se zopet peljemo po zračnih višavah...

Med. Univ. dr. Josip Bežek

zdravnik v Kranju, se je preselil v lastno stanovanje pri »Puščavniku« — poleg lekarne.

Tvrdka Zalca & Žilič

trgovina z železnino, Ljubljana, Dunajska cesta 11.

Cenj. občinstvu si usojam vljudno naznaniti, da sem z dnem 26. junija 1928 prevzel zgoraj imenovano trgovino kot edini lastnik, katero bom vodil do 31. decembra 1928 pod zgoraj označenim dosedanjim imenom in dalje nato pod imenom BOGDAN ŽILIC, trgovec z železnino, Ljubljana, Dunajska cesta 11. — Moj dosedanji družabnik g. Josip Zalca je z dnem 26. junija 1928 izstopil kot solastnik. — Zahvaljujem se cenj. občinstvu in odjemalcem za dosedanjo izkazano mi naklonjenost in zaupanje, ter prosim, da mi isto ohranite še v nadalje. — BOGDAN ŽILIC, trgovec z železnino — Ljubljana, Dunajska cesta št. 11.

Liza: »Preje si mi vsako željo na obeh bral.«

Tone: »Oni dan sem bil pri zdravniku, ki mi je vsako branje prepovedal.«

**„Prijetelj zdravih“
„Tolazba bolnih“**

so lahko nazivali že naši stariši in dedje pravi lepodiseji „Fellerjev“ bol ublažuje!

„EISA-FLUID“

tako so nazivali več kot 30 let njegovi zvesti odjemalci to priljubljeno narodno sredstvo in kozmetikum, ter v mnogih zahvalnih listinah priznavajo, da se imajo zahvaliti edino pravemu Fellerjevemu „Eisafliuidu“, ako so se obvarovali pred prehladom, kihanjem, influenco, gripo, kašljem, hripavostjo, kakor tudi da niso trpeli na pomanjkanju spanja, nervozi in slabosti.

Kaj je vzrok vsem tem težavam? V največji meri je krivo nezadostno negovanje telesa in slabi obtok krvi! Toda s čim se telo najbolje neguje in na kak način se krvotok najučinkoviteje in najugodnejše pospešuje? Potom ohranjanje, mazanje in pranje s pravim „Fellerjevim“ Eisafliuidom, kateri je prirejen iz sokov raznih zdravilnih rastlin, in koja uporaba zunanja kakor tudi notranja prija želodcu in vsemu osalemu telesu. Poizkusite! Kmalu bo Vaše razpoloženje veselo, Vaš tek izvrsten, volja do dela se bo ojačila, čutili se boste o-veženi in pomlajeni! Toda kje si boste nabavili ceno pravi „Fellerjev“ Eisafliuid?

V lekarnah in vseh tozadevnih trgovinah, kjerkoli boste sahtevali. Povsod boste plačali za poizkusno steklenico 6 Din, za dvojno 9 Din, za specialno steklenico 26 Din. Ali ako naročite direktno po pošti, stane z omotom in poštnino vred 9 poizkusnih ali 6 dvojnih ali 2 specialni steklenici 62 Din. Nasprotno 27 poizkusnih ali 18 dvojnih ali 6 specialnih samo 139 Din.

Naslov označite jasno: Lekarnar
EUGEN V FELLER, Štubica Donja, Eisatrg 16
Ljubljana.

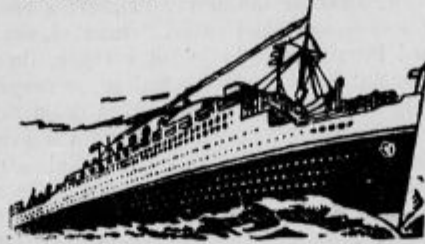

Do sedaj na cenejša trdika v dravit! Skladnjače: **MEINEL & HEROLD** Tovarna glasbil, gramofonov in harmonik. **R. LORGER, MARIBOR št. 107. A.** Violine od Din 95.—, ročne harmonike od Din 85.—, tamburice od Din 98.—, gramofoni od Din 345.—, Zahtevajte naš veliki katalog, katerega vam pošljemo brezplačno.

Cosulich Line-Trst

Najnov. svetovnosn. ekspresno motorno velodladije **Saturnia in Vulcania** 34.000 ton — 31 milij hitrosti na uro

Brzovozni promet preko Atlantskega oceana in Trsta v New-York in Južno Ameriko.

Zahtevajte takoj brezplačna in točna pojasnila:

Simon Kmetec

zastopnik za Slovenijo in Prekmurje
Ljubljana, Miklošičeva cesta št. 13
(Prva cesta desno od kolodvora.)

**Uredite si prebavo,
da Vam minejo bolečine!**

Bolečine v želodcu, črevih, trdo telesno odvajanje, glavobol, pritisk krvi v glavo, neravnost, pomanjkanje spanja, slaba žila, slab tek — nastanejo zaradi slabe prebave. Uredite si svojo prebavo s preizkušenim eliksirjem **FIGOL**, da Vam minejo bolečine. **FIGOL** eliksir ureja prebavo in Vam vrača zdravje. **FIGOL** izdeluje in pošilja po pošti proti povzetju z navodilom o uporabi

lekarna dr. Semelič, Dubrovnik 2.

Originalni zabojček s 3 steklenicami Din 105.—, z 5 stekli. Din 245.—, 1 steklenico Din 49.—.

Najboljše zdravilo nam dajejo vsi dan s uspešnim učinkovanjem FIGOL-a.

Predno gradnje

**vodno kolo
vodne turbine**

od trdke **G. F. Schneider**, podjetje za gradnjo vodnih turbin, Škofja Loka.

Negujte Vaš najlepši kras,

Vaše lase! Toda s popolno zanesljivim in preizkušenim sredstvom za lase s pomado **Ane Cilag**. Cilag-pomada se rabi že nad 50 let po celom svetu pri milijonih ljudi z najboljšim uspehom, pomagala bo tudi Vam. Veliki lonček 60 Din, dvojni lonček 90 Din. K temu je potreben specialni šampon za 20 umivanja glave 25 Din. Poštnina posebej. Naslavljajte svoje naročilo točno: **„AURORA“** odd. 7, Novi sad, Železnika 47

odstrani brez bolečin in nesrečnosti **Kurje oči**
Se 20 let po zdravniškimi priporočili in v porabi. **Burgit-kopelj** za nego odstrani potočje, rane in vnetje noge.
BURGIT G. M. B. H., FREILASSING.
Generalni zastopnik: **IVAN SVETEC**, Novo-mesto, Slovenija

Kadar kupujete **štrange, vrvi, uzde, afre, špago in druge vrvarске izdelke** kupujte samo **najboljše blage**, ki ima privezано ta-ko-le rudečo znamko:

PREKLIC. Jaz, Marija Stare, preključujem vse žaljive besede, katere sem govorila proti Holko Antonu, Irgovcu v Trbojah, ter se mu zahvaljujem, da je odstopil od sodniškega postopanja. **Marija Stare.**

**Francoska linija - French Line
Cie. Cie. Transatlantique**

Za Severno Ameriko in Kanado največji in najlepši brzoparniki.
Havre—Newyork samo 5 1/2 dni čez morje.
V **Južno Ameriko**, Argentino, Chile, Uruguay vsak teden iz Havre, Bordeaux in Marilije: **Cie. Chargeurs Réunis, Sud-Atlantique, Transports Maritimes.** Izvršna hrana, izborna postrežba, vino brezplačno.
Vsa pojasnila daje brezplačno zastopnik **IVAN KRAKER**, Ljubljana Kolodvorska ulica 35

ŽIMA najboljša in najcenejša pri **M. Masterl** tovarna žime **Stražišče pri Kranju.**

V VSAKO HIŠO »DOMOLJUBA«!

Zadružna gospodarska banka d. d.

Telefon št. 2057, 2470 in 2979. Ljubljana, Miklošičeva cesta 10 Brzjav.: Gospobanka.

Kapital in rezerve skupno nad Din 16,000.000.—, vloge nad Din 300,000.000.—.

Izvršuje vse vrste bančnih poslov pod najugodnejšimi pogoji. Prodaja obveznic 7% drž. invest. posojila ter 2 1/2% vojne odškodnine in vseh vrst vrednostnih papirjev tudi na obroke pod zelo ugodnimi pogoji.

Glavno in največje zastopstvo v Sloveniji za prodajo **srečk Državne razredne loterije.**